

دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دانشکده پزشکی

پایان نامه دوره پزشکی عمومی

عنوان:

بررسی فراوانی ضایعات پوستی در بیماران با بیماری بافت همبند مراجعه
کننده به اتاق عمل پوست بیمارستان افضل پور کرمان از سال ۱۳۹۰-۱۳۹۶
توسط:

فاطمه مقبلی هنزاء

استاد راهنما:

دکتر مهین افلاطونیان

اساتید مشاور :

دکتر مریم خلیلی ، دکتر سمین شمسی میمندی و دکتر رضوان امیری

سال تحصیلی:

۹۶-۹۷

زمینه و هدف: این پژوهش با هدف تعیین فراوانی ضایعات پوستی در بیماران بافت همبند مراجعه کننده به

اتاق عمل پوست بیمارستان افضلی پور کرمان از سال ۱۳۹۰-۱۳۹۶

مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی از نوع توصیفی- تحلیلی بود که بر روی ۲۸۸ بیمار انجام گردید. در ابتدا مشخصات دموگرافیک بیماران شامل سن، جنس در چک لیست ثبت گردید، سپس خصوصیات کلینیکی ضایعه پوستی شامل طول مدت ابتلا، محل ضایعه، نوع کلینیکی ضایعه (پاپول، پلاک و ...)، رنگ ضایعه (قرمز، بنفش، هایپر یا هایپوپیگمانته) و مشخصات نمونه برداری (تشخیص نهایی) ثبت گردید. نهایتاً همبستگی مثبت بین تشخیص افتراقی مد نظر درماتولوژیست و تشخیص نهایی گذاشته شده توسط پاتولوژیست بررسی گردید و داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS۲۵ تحلیل گردیدند.

یافته ها: نتایج پژوهش فوق نشان داد که شایع ترین بیماری های بافت همبند در شرکت کنندگان حاضر در پژوهش لوپوس پوستی دیسکوئید با درصد فراوان ۷۱/۴ شایع ترین گروه سنی مبتلا بیماری های بافت همبند ۵۰ تا ۶۰ سال (۲۴/۲٪) می باشد. از لحاظ جنسیت میزان فراوانی لوپوس پوستی دیسکوئید (۵/۶۴٪)، لیکن اسکروزیس (۷/۷۵٪)، لوپوس پوستی سیستمیک (۸۱٪) اسکروزیس سیستمیک (۸/۸۸٪) و مورفه آ (۷/۶۸٪)، لوپوس پوستی تحت حاد (۶۰٪) در جنس مونث بیشتر از مذکر بود. از لحاظ مدت بیماری شایع ترین اختلال بافت همبند مربوط به لوپوس پوستی دیسکوئید (۶۸٪) در مدت زمان کمتر از ۶ ماه بود. از لحاظ محل بیماری شایع ترین اختلال بافت همبند مربوط لوپوس پوستی دیسکوئید در سر و گردن (۷/۹۲٪) بود. از لحاظ رنگ بیماری شایع ترین اختلال بافت همبند مربوط لوپوس پوستی دیسکوئید به صورت ایتروماتیو (۳/۵۷٪) بود. از لحاظ کلینیک بیماری شایع ترین اختلال بافت همبند مربوط لوپوس پوستی دیسکوئید به صورت پلاک (۹/۶۲٪) بود. همچنین درصد فراوانی موارد انطباق بین تشخیص های نهایی و تشخیص افتراقی اول توسط درماتولوژیست برای لوپوس پوستی دیسکوئید (۶/۴۵٪) برای اسکروزیس سیستمیک (۸/۸۸٪) برای مورفه آ (۲/۵۶٪) برای لیکن اسکروزیس (۲/۲۷٪) برای

لوپوس پوستی سیستمیک (۸ / ۸۱٪) برای لوپوس پوستی تحت حاد (۶۰٪) برای لوپوس تومیدوس (۵۰٪) بیماری بافت همبند مختلط (۵۰٪) و برای درماتومیوزیت (۱۰۰٪) بود .

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر شایعترین بیماری های بافت همبند لوپوس اریتماتو دیسکوئید ، لیکن اسکلروزیس و مورفه آ بودند . نسبت زن به مرد ۲ / ۰۸ به ۱ بود و اکثریت بیماران در دهه سنی ۵۰ تا ۶۰ سال قرار داشتند . بیشترین و کمترین میزان تطابق بین تشخیص افتراقی اول درماتولوژیست و تشخیص نهایی پاتولوژیست به ترتیب در بیماری های درماتومیوزیت و لیکن اسکلروزیس بود . تظاهر کلینیکی اکثریت ضایعات به صورت پلاک اریتماتوز (۲۸ / ۵٪) بود و شایعترین محل درگیری سر و گردن (۵۷ / ۶٪) بود .

کلیدواژه: ضایعات پوستی ، بیماری بافت همبند ، کرمان

Abstract

Background: The aim of this study was to determine the prevalence of skin lesions in patients with connective tissue disease referred to the operating room of Afzalipour Hospital in Kerman, Iran.

Materials and Methods: This descriptive-analytic cross-sectional study was performed on ۲۸۸ patients. At first, the demographic characteristics of patients including age, sex were recorded in the checklist, then the clinical features of the skin lesions included duration of the disease, location of the lesion, clinical type of the lesion (papules, plaques, nodules and patches ...), lesion color (red, Purple, hyper or hypopigmentant) and sampling specification (final diagnosis and location of sampling) were recorded. Finally, a positive correlation between differential diagnosis of dermatologist and final diagnosis was performed by the pathologist. Data were analyzed by SPSS ۲۵.

Results: The results of this study showed that the most common connective tissue diseases in the participants in the study was Discoid Lupus Erythematosus with a prevalence of 71.4, is the most common age group of connective tissue diseases 50 to 60 years old (24.2%). In terms of sex, the prevalence of Discoid Lupus Erythematosus (94.8%), Lichen sclerosis (75.7%), Systemic Lupus Erythematosus (81%), Systemic sclerosis (88.8%) and Morphea (3.8%), Subacute Cutaneous Lupus Erythematosus (6.0%) was more common in females than males. For the duration of the disease, the most common connective tissue disorder was Discoid Lupus Erythematosus (98%) for less than 6 months. Regarding the location of the disease, the most common connective tissue disorder was related to Discoid Lupus Erythematosus in head and neck (92.7%). In terms of color, the most common connective tissue disorder associated with Discoid Lupus Erythematosus was erythematous (87.3%). In the clinic, the most common connective tissue disorder associated with Discoid Lupus Erythematosus was plaque (92.9%). Also, the percentage of cases of compliance between the final diagnosis and differential diagnosis was first performed by the dermatologist for Discoid Lupus Erythematosus, 45.8% for Systemic sclerosis, 88.8% for Morphea, 86.2% for Lichen sclerosis 26.2% for sclerosis, 27.2% for Systemic Lupus Erythematosus was 81.8%, for Subacute Cutaneous Lupus Erythematosus 6.0%, for Lupus tumidus, 5.0% for mixed connective tissue disease 5.0%, and 10.0% for dermatomyositis.

Conclusion: In the present study, the most common diseases of the connective tissue were Discoid Lupus Erythematosus, Lichen sclerosis and Morphea. The female to male ratio was 2.8 to 1, and most of the patients were 50 to 60 years old at the age of decades. The highest and lowest rates of correlation between dermatologist diagnosis and final diagnosis were in dermatomyositis and Lichen sclerosis. The clinical manifestation of the majority of lesions was erythematous plaque (28.8%) and the most common site of head and neck involvement (87.6%).

Keywords: Skin lesions, Connective tissue disease, Kerman